

Sygn. akt III K 305/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Monika Suhecka

przy udziale Jacka Kowalskiego - Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu

po rozpoznaniu w dniach: 29 września 2014 r., 3 października 2014 r.

sprawy:

1. A. B.

urodz. (...) w W.

syna R., B. z domu P.

2. **M. S.**

urodz. (...) w W.

syna Z., K. z domu Kacica

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 14 kwietnia 2013 r. w W.woj. (...)działając wspólnie i w porozumieniu zabrali w celu przywłaszczenia torebkę wraz z zawartością w postaci pieniędzy w kwocie 80 zł, telefonu komórkowego marki N., okularów, kluczy do mieszkania i innych drobnych przedmiotów o łącznej wartości 457 złotych, a nadto kartę płatniczą banku (...) SAwystawioną na nazwisko W.J., działając na szkodę W.J., przy czym M. S.czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego Wydział X Grodzki w Wałbrzychu z dnia 01 sierpnia 2008 r., sygn. akt X K 929/07 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności który to wyrok objęty został wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieście z dnia 09 maja 2008 r., sygn. akt II K 1414/07 na karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 12 lipca 2007 r. do 02 czerwca 2010 r.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k., 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., zaś w stosunku do M. S. o czyn z art. 278 § 1 k.k., art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt I działając wspólnie i w porozumieniu zabrali w celu przywłaszczenia torebkę wraz z zawartością w postaci pieniędzy i złotego krzyżyka z łańcuszkiem o łącznej wartości 270 zł, a nadto kartę bankomatową banku (...) oraz kartę bankomatową banku (...) SA wystawioną na nazwisko H. Z., działając na szkodę H. Z., przy czym M. S. czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie I,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., zaś w stosunku do M. S. o czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I oskarżonego M. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę 7 /siedmiu/ miesięcy pozbawienia wolności,

II oskarżonego M. S. uznaje za winnego tego, że w dniu 14 kwietnia 2013r. w W.woj. (...)podzegał A. B. do dokonania kradzieży karty bankomatowej Banku (...) SAwystawionej na nazwisko H. Z., działając na jej szkodę przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w pkt I części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 18§2 kk w zw. z art. 278§5 kk w zw. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za czyn ten na podstawie art. 19§1 kk w zw. z art. 278§1 kk wymierza mu karę 7 /siedmiu/ miesięcy pozbawienia wolności,

III oskarżonego M. S. uznaje za winnego tego, że w dniu 14 kwietnia 2013r. w W.woj. (...)podzegał A. B. do dokonania zaboru w celu przywłaszczenia torebki wraz z zawartością w postaci pieniędzy i złotego krzyżyka z łańcuszkiem o łącznej wartości 270 zł na szkodę H. Z., to jest wykroczenia z art. 12 kw w zw. z art. 119§1 i 2 kw i za czyn ten na podstawie art. 119§2 kw w zw. z art. 119§1 kw wymierza mu karę 10 / dziesięciu/ dni aresztu,

IV na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk łączy wymierzone wobec oskarżonego M. S. w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza temuż oskarżonemu karę łączną 9 /dziewięciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

V oskarżonego A. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę 5 /pięciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

VI oskarżonego A. B. uznaje za winnego tego, że tego, że w dniu 14 kwietnia 2013r. w W.woj., (...)dokonał kradzieży karty bankomatowej Banku (...) SAwystawionej na nazwisko H. Z., działając na jej szkodę, to jest występku z art. 278§5 kk w zw. z art. 278§1 kk i za czyn ten na podstawie art. 278§1 kk wymierza mu karę 5 / pięciu / miesięcy pozbawienia wolności,

VII oskarżonego A. B. uznaje za winnego tego, że 14 kwietnia 2013r. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torebki wraz z zawartością w postaci pieniędzy i złotego krzyżyka z łańcuszkiem o łącznej wartości 270 zł na szkodę H. Z., to jest wykroczenia z art. 119§1 kw i za czyn ten na podstawie art. 119§1 kw wymierza mu karę grzywny w kwocie 400 / czterystu/ złotych,

VIII na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk łączy wymierzone wobec oskarżonego A. B. w pkt V i VI części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza temuż oskarżonemu karę łączną 7/ siedmiu/ miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk zawiesza warunkowo tytułem próby na okres 3 / trzech/ lat,

IX zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. oraz adw. M. K. z Kancelarii Adwokackich w W. kwoty po 516,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym M. S. i A. B. z urzędu,

X zwalnia oskarżonych od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierza mu opłaty.

III K 305/14

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący

stan faktyczny:

Oskarżeni M. S. i A. B. są znajomymi. Poznali się w noclegowni przy ul. (...) w W. gdzie przebywali jako osoby bezdomne. W dniu 14 kwietnia 2013r. w godzinach południowych obaj oskarżeni wspólnie wypili około 0,7 l wódki, a następnie udali się na Plac (...) w W., gdzie na przystanku linii (...) nr 12 oczekiwali na spotkanie ze znajomymi oskarżonego M. S.. Po przybyciu dwóch znajomych oskarżonego M. S. obaj oskarżeni wspólnie z nimi udali się do pobliskiej bramy, gdzie wspólnie spożywali alkohol oraz zażyli po kilka "kresiek" amfetaminy. Następnie około godziny 15:00 cała grupa ponownie powróciła w okolice przystanków MPK zajmując miejsca na ławce.

Oskarżony M. S. w pewnym momencie zauważył stojącą na przystanku starszą kobietę, która miała przy sobie dwie siatki z zakupami oraz torebkę. Kobietą tą okazała się być pokrzywdzona H. Z.. Oskarżony M. S. wskazał na H. Z. i nakłonił A. B. do dokonania kradzieży jej torebki mówiąc mu, że po dokonaniu kradzieży ma udać się do pobliskiego parku. Oskarżony A. B. podszedł do pokrzywdzonej H. Z., a kiedy ta schyliła się podnieść siatkę z zakupami zabrał jej torebkę, po czym z łupem uciekł w kierunku ul. (...), a następnie do P.S.. Pokrzywdzona zadzwoniła na Policję i jednocześnie udała się za sprawcą. W tym czasie pozostali znajomi oskarżonego A. B., w tym oskarżony M. S. pobiegli do P.S.. Oskarżony A. B. w P.S. oczekując na przyście swoich kolegów spenetrował zawartość skradzionej torebki. Były w niej portfel z pieniędzmi w kwocie 100 zł, karta bankomatowa Banku (...) SA. Wystawiona na nazwisko pokrzywdzonej i złoty krzyżyk z łańcuszkiem. Kiedy oskarżony A. B. oglądał zawartość torebki w parku pojawił się oskarżony M. S. i jego dwaj znajomi. Wszyscy oglądali skradzione przedmioty. Odchodząc z tego miejsca oskarżony A. B. zamienił się z M. S. kurtkami, jakie w tym momencie nosili. Zabieg ten wykonali po to, aby nikt ich nie rozpoznał.

Pokrzywdzona H. Z. po przyjeździe funkcjonariuszy Policji wskazała kierunek ucieczki oskarżonych. Policjanci przeszukali wskazany teren P. S.. Znaleźli skradzioną torebkę. Brakowało natomiast pozostałych przedmiotów jakie wcześniej tam się znajdowały. H. Z. wyceniła szkodę na łączną kwotę 270 zł.

dowód :

notatki urzędowe /k- 15,51,52/

protokół eksperymentu procesowego/ k - 20-22/

dokumentacja fotograficzna/ /k - 23,25/

zeznania świadka H. Z. /k - 53-54,360-361 ,567/

wyjaśnienia oskarżonego M. S. / k - 32-33,166,566/

wyjaśnienia oskarżonego A. B. / k - 17-18,65-67 ,564-566/

Oskarżeni M. S. i A. B. następnie autobusem udali się na teren dzielnicy S., gdzie spotkali kolegę M. S. o przydomku "B." oraz jeszcze jednego młodego mężczyznę. Oskarżony A. B. po drodze zakupił piwa, które wszyscy wypili, w jednym z opuszczonych mieszkań. Młody mężczyzna, który był w grupie wspomnianego "B." powiedział oskarżonemu A. B., aby poszedł coś zrobić tzn. ukraść jakąś np. torebkę. Oskarżony A. B. miał w ten sposób wykazać się. A. B. po opuszczeniu tego mieszkania chodził po ulicy lecz nie znalazł nikogo kogo mógłby okraść. Po powrocie do grupy, gdy powiedział, że niczego nie "załatwił" dostał od tego "B." i oskarżonego M. S. w twarz.

W dniu 14 kwietnia 2013r. około godz. 19.00 ulicą (...) w W. wracała do swojego mieszkania pokrzywdzona W. J.. W tym czasie pod wiatą przy ul. (...) przebywała głośno zachowująca się grupa osób, wśród których była kobieta i 4 mężczyzn, w tym obaj oskarżeni. Zobaczywszy W. J. oskarżony M. S. powiedział do oskarżonego A. B.: "zrobimy tą babcie" po czym obaj podbiegli do pokrzywdzonej. Oskarżony A. B. próbował zerwać torebkę pokrzywdzonej, co mu się nie udało. Następnie oskarżony M. S. szarpnął za torebkę, którą zerwał z ramienia pokrzywdzonej, po czym przekazał ją oskarżonemu A. B., który schował torebkę pod bluzę, po czym obaj uciekli w stronę parku na ul. (...). Pokrzywdzona W. J. straciła równowagę i przewróciła się na chodnik. Po dotarciu w okolice szkoły muzycznej obaj oskarżeni przeszukali zawartość torebki. W torebce pokrzywdzonej o wartości 120 zł znajdowały się pieniądze w

kwocie 80 zł, karta bankomatowa Banku (...) SA, telefon marki N.o wartości 100 zł, okulary do czytania o wartości 140 zł, klucze do mieszkania, etui do okularów o wartości 10 zł, notes o wartości 7 zł. Łączna wartość strat na szkodę tejże pokrzywdzonej wyniosła 457 zł. Pieniężmi rozdysponował oskarżony M. S., który w sklepie żabka zakupił wódkę.

Dowód:

zeznania świadka W. J.; / k - 2-4,49-50,360, 566-567/

protokół eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją fotograficzną /k- 20-22, 23-28//

wyjaśnienia oskarżonego A. B./ k - 17-18,65-67 ,75,161 ,357-358,565-566 /

wyjaśnienia oskarżonego M. S. /k – 32-33,166,355-357, 566 /

Pokrzywdzona powiadomiła o zdarzeniu Policję. Informacje o leżącej przy ul. (...)torebce otrzymali około godziny 19.20 od dyżurnego pełniący w tym czasie służbę funkcjonariusze Policji S. S.i P. F.. Policjanci po przybyciu na miejsce odnaleźli przedmiotową torebkę i na podstawie informacji w dowodzie osobistym , który był w torebce udali się do jej miejsca zamieszkania. W. J.opowiedziała Policjantom o okolicznościach utraty torebki oraz podała im rysopisy sprawców. W dniu 14 kwietnia 2013r około godz. 21:00 funkcjonariusze Policji zatrzymali oskarżonych A. B.i M. S.. Oskarżeni zostali poddani badaniu na zawartość alkoholu. U oskarżonego A. B.w wydychanym powietrzu ujawniono 0,71 mg/l alkoholu, zaś u oskarżonego M. S.o,91 mg/l.

Dowód:

notatki urzędowe/ k – 1,6,15/

protokoły zatrzymania /k- 35-36a/

zeznania świadka S. S./ k 47-48,359 ,567

zeznania świadka W. J.; / k - 2-4,49-50,360, 566-567/

Oskarżony M. S., nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy ani na inne krótkotrwałe zaburzenie czynności psychicznych. Ujawniono u niego upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, górnej granicy z zaniedbaniami szkolno – środowiskowymi, zespół zależności alkoholowej, uzależnienie od substancji psychoaktywnych oraz osobowość nieprawidłową dysocjacyjną. Nie zachodziły warunki do stosowania art. 31 § 1 i 2 kk.

Dowód:

opinie psychiatryczne k – 119-120,342

opinia psychologiczna k - 343

Oskarżony M. S. był dotychczas wielokrotnie karany sądownie wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 29.04.1998r sygn. akt III K 313/98 za czyn z art. 208 § 1 dkk w zw. z art. 58 dkk na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby przy czym postanowieniem z dnia 25.05.1999r zarządzono wykonanie tej kary;
2. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 23.09.1998r sygn. akt III K 646/98 za czyn z art. 280 § 1 kk i inne na karę 3 lat pozbawienia wolności którą odbył w okresie od 1.07.1998r – 27.07.1999r i od 12.04.2001r do 27.06.2002r;
3. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 31.05.2005r sygn. akt II K 263/05 za czyny z art. 224 § 2 kk i inne na karę łączną roku i czterech miesięcy pozbawienia wolności z zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby;

4. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 15.05.2007r sygn. akt II K 296/07 za czyny z art. 190 § 1 kk i inne na karę roku i 2 miesiące pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 1.08.2007r sygn. akt X K 929/07 za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę roku i 4 miesiące pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 31 sierpnia 2007r sygn. akt II K 2007/06 za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk roku na karę roku pozbawienia wolności;

7. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 6.11.2013r. sygn. akt III K 718/13 za czyn z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2kk na karę łączną 3 lat pozbawienia

8. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 9 maja 2008r sygn. akt II K 1414/07 obejmującym skazania orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 15.05.2007r sygn. akt II K 296/07, Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 1.08.2007r sygn. akt X K 929/07 i Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 31 sierpnia 2007r sygn. akt II K 2007/ wymierzono M. S. karę łączną 3 lat i 2 miesiące pozbawienia wolności, którą wyżej wymieniony odbywał w okresie od dnia 12.07.2007r do dnia 2.06.2010r.

Nadto oskarżony M. S. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 6.11.2013r. / sygn. akt III K 718/13/ za czyn z art. 280§1 kk i art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk popełniony w dniu 14 kwietnia 2013r. na szkodę L. N. na karę 3 lat pozbawienia wolności .

Dowód

dane o karalności oskarżonego M. S. k – 40-41, 56-57, 488-489/

odpisy wyroków wraz z informacjami o odbyciu kar /k - 138-139,144-147,395-397/

odpis wyroku Sadu Okręgowego w Świdnicy z dnia 18.03.2014rk- 497/

Oskarżony A. B. przed dniem 14.04.2013r. nie był karany sądownie. Został on skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 6.11.2013r. / sygn. akt III K 718/13/ za czyn z art. 280§1 kk popełniony w dniu 14 kwietnia 2013r. na szkodę L. N. na karę 2 lat pozbawienia wolności.

Dowód:

dane o karalności oskarżonego A. B. /k- 490/

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 6.11.2013r. /k- 395-398/

odpis wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 18.03.2014r. /k- 497/

Oskarżony M. S. na całym etapie postępowania zaprzeczył jakoby miał wraz z oskarżonym A. B. dokonać kradzieży torebki na szkodę H. Z.. Podał, iż po wypiciu z resztą kolegów alkoholu i zażyciu kilku” kresek” amfetaminy znajdując się na Placu (...) na chwilę odszedł od nich. Wyjaśnił, że podszedł do niego oskarżony A. B., pokazał na starszą kobietę stojącą na przystanku wraz z zakupami i oświadczył, że ją okradnie. Oskarżony M. S. podał, że po dokonaniu kradzieży pokrzywdzona zaczęła krzyczeć i przestraszył się krzyku, dlatego zaczął uciekać, gdyż był już karany sądownie i obawiał się prawdopodobnego zatrzymania przez Policję. Nadto dodał, że spotkał oskarżonego A. B. w P.S. w chwili, gdy ten przeglądał skradzioną torebkę, w której nie było żadnych pieniędzy więc wyrzucił resztę znajdujących się w niej przedmiotów. Oskarżony M. S. przyznał się do dokonania kradzieży na szkodę W.J.. Podał, że pierwszy próbował ukraść torebkę A. B., ale mu się to nie udało wobec czego on podbiegł do pokrzywdzonej i wyrwał torebkę, którą przekazał A. B. po czym stracił świadomość .

Oskarżony M. S. słuchany na rozprawie głównej w dniu 4.10.2013r. podtrzymał treść wcześniejszych wyjaśnień jednocześnie wskazując, iż wyjaśnienia składane w trakcie przesłuchania na Policji zostały wymuszone poprzez rażenie go paralizatorem, a także miał być wyzywany i zastraszany osadzeniem na kilka lat w areszcie. Oskarżony słuchany na rozprawie głównej w dniu 29.09.2014r. przyznał się do dokonania kradzieży na szkodę W. J., odmówił składania wyjaśnień i podtrzymał uprzednie wyjaśnienia złożone w tej sprawie.

Oskarżony A. B. na całym etapie prowadzonego postępowania przyznał się do kradzieży torebki na szkodę H. Z.. W postępowaniu przygotowawczym wskazał, iż zrobił to samodzielnie na polecenie M. S. i w zakresie tego czynu wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym, słuchany przed Sądem zaprzeczył by M. S. miał go nakłonić do dokonania tej kradzieży i jednocześnie wskazał, że sam wpadł na taki pomysł, podał, że wcześniej obciążył S. gdyż był wystraszony i nie wiedział co ma robić. Co do drugiego z zarzucanych czynów oskarżony A. B. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do jego popełnienia, słuchany na rozprawie głównej w dniu 4.10.2013r. wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym choć wskazał, że próbował wyrwać torebkę pani J. lecz mu się to nie udało, zrobił to S. i po zabraniu torebki podał mu ją. Oskarżony A. B. stwierdził, że pobiegł z torebką do parku a potem po przeszukaniu torebki „urwał mu się film”. W toku przesłuchania na rozprawie głównej w dniu 4.10.2013r. podał, iż został zmuszony do takich wypowiedzi przez przesłuchujących go Policjantów, którzy mieli wobec niego użyć paralizatora, przykuwać do krzesła. Nie powiadomił o takim zachowaniu się Policjantów w trakcie przesłuchania w prokuraturze, bo był przestraszony. Słuchany na rozprawie głównej w dniu 29 września 2014r. oskarżony A. B. przyznał się do dokonania kradzieży na szkodę H. Z., do popełnienia drugiego czynu nie przyznał się i odmawiając składania wyjaśnień podtrzymał swoje wyjaśnienia złożone dotychczas w niniejszej sprawie. Podał, że oskarżony M. S. nie przeszukiwał torebki H. Z. tylko się patrzył. Co do drugiego czynu wskazał, że nie przyznaje się „bo to nie był jego pomysł”, i tylko przechwycił tą torebkę.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył co następuje :

W ocenie Sądu sprawstwo i wina obu oskarżonych w zakresie czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku popełnionego na szkodę W. J. nie budzi żadnych wątpliwości. Ustalenia faktyczne w tym zakresie Sąd poczynił w oparciu o osobowe źródła dowodowe, w tym zeznania pokrzywdzonej W. J., świadka S. S. i wyjaśnienia obu oskarżonych oraz dowody z dokumentów w postaci notatek urzędowych i protokołów zatrzymania i eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją fotograficzną. Udział obu oskarżonych w tym zdarzeniu nie ulega żadnym wątpliwości. Z zeznań świadka W. J. jednoznacznie wynika, że kradzieży torebki z jej całą zawartością dokonało dwóch sprawców. Pokrzywdzona szczegółowo opisała wygląd sprawców. Podała, że torebka została zerwana z jej ramienia. W wyniku tego szarpnięcia przewróciła się na chodnik. Przebieg zdarzenia opisany przez W. J. potwierdził oskarżony M. S., który wyjaśnił: „pamiętam, że wyrwałem jakiejś kobiecie torebkę. To było na ulicy (...)” (k. 71). Oskarżony M. S. zobaczywszy W. J. zwrócił się do oskarżonego A. B. słowami: „zrobimy tą babcie”, po czym obaj podbiegli do pokrzywdzonej. Oskarżony M. S. wskazał, że podał tą torebkę A. B.. W podobny sposób relacjonuje przebieg zdarzenia współoskarżony A. B., który potwierdził, że torebkę wyrwał M. S., a następnie mu ją przekazał. Oskarżony A. B. wskazał, że schował torebkę pod bluzę i uciekał. Sprawstwo oskarżonego M. S. w zakresie czynów opisanych w pkt. II i III części dyspozytywnej wyroku jak również sprawstwo oskarżonego A. B. co do czynów opisanych w pkt. V i VI części dyspozytywnej wyroku potwierdzają zeznania świadka H. Z. oraz częściowe wyjaśnienia obu oskarżonych oraz protokół eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją fotograficzną. Świadek H. Z. precyzyjnie opisała cały przebieg zdarzenia. Podała czas i miejsce oraz sposób działania sprawcy. Wskazała, że w momencie, gdy z ławki zsunęła jej się torba z zakupami A. B. zabrał jej torebkę, a następnie uciekł w kierunku ulicy (...). Okoliczności opisane przez H. Z. znalazły odzwierciedlenie w wyjaśnieniach oskarżonego A. B. złożonych w toku postępowania przygotowawczego w dniu 15.04.2013r. i 16.04.2013r., kiedy to szczegółowo opisał przebieg zdarzenia, podał czas, miejsce, sposób działania oraz swoją rolę w całym zajściu jak również precyzyjnie opisał udział swojego kolegi M. S.. Oskarżony A. B. podał: „M. rzucił okiem na tą kobietę i powiedział do mnie, że jest okazja, żeby zabrać torebkę, którą ta kobieta miała przy sobie. Powiedział do mnie: „bierz tą panią im popatrzyl się na mnie.” (k. 66). W tej sytuacji Sąd uznał, że wersja przedstawiona przez oskarżonego A. B. w toku wskazanych wyżej przesłuchań jest wiarygodna, zawiera bowiem pełen opis zdarzenia, nie umniejsza on swojej roli w całym zajściu, a jedynie spontanicznie je

relacjonuje podając istotne szczegóły. Oskarżony A. B. (1)wyjaśnił także , że M. S., podał mu drogę ucieczki. „ (...) jak ukradnę tą torebkę to mam uciekać do parku....” (k. 18). Sąd odmówił waloru wiarygodności tej części wyjaśnień oskarżonego A. B.złożonych w toku postępowania sądowego, w których kwestionuje on nakłonienie go przez M. S.do przestępstwa kradzieży na szkodę H. Z.. W ocenie Sądu oskarżony A. B.zmienił swoje wyjaśnienia z uwagi na chęć pomocy swojemu koledze albowiem wobec postawy prezentowanej przez współoskarżonego M. S., który stanowczo zaprzeczył swojemu udziałowi w tym zdarzeniu oskarżony A. B.zdał sobie sprawę, że jego wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego działają na niekorzyść oskarżonego M. S.i będą miały wpływ na jego sytuację procesową. Wyjaśnienia oskarżonego M. S.co do tego czynu sprowadziły się de facto do zaprzeczenia, iż podzegał on A. B.do kradzieży przedmiotowej torebki. Wyjaśnienia te nie zasługują na wiarę i są jedynie wyrazem przyjętej przez oskarżonego M. S.linii obrony. Oskarżony M. S.w toku postępowania karnego zasłaniał się również niepamięcią z uwagi na upojenie oraz zażywane środki odurzające. Taka postawa jest ukierunkowana niewątpliwie na uniknięcie odpowiedzialności karnej. W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd Okręgowy w Świdnicy w uzasadnieniu do wyroku wydanego w dniu 18 marca 20114r. / IV Ka 105/14/ wskazał, iż Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w toku pierwszego rozpoznania sprawy obu oskarżonych dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych co do wszystkich zarzucanych czynów, a dokonana przez tenże Sąd ocena zgromadzonych w sprawie dowodów nie budzi zastrzeżeń . Przyczyną uchylenia zaskarżonego wyroku w części dotyczącej zarzucanych oskarżonym czynów popełnionych na szkodę H. Z.i W.J.było, jak wskazał w uzasadnieniu Sąd Okręgowy w Świdnicy, błędne przyjęcie przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w przypadku oskarżonego M. S.konstrukcji ciągu przestępstw, co nastąpiło z obrazą art. 91§1 kk, natomiast wejście w życie od dnia 9.11.2013r. nowelizacji kodeksu karnego i kodeksu wykroczeń , która na nowo określiła wartość progową mienia będącego przedmiotem kradzieży lub przywłaszczenia, zdaniem Sądu Okręgowego w Świdnicy winno znaleźć odzwierciedlenie w przypisanej kwalifikacji prawnej czynu popełnionego przez obu oskarżonych na szkodę H. Z.. Poczynione przez Sąd w toku ponownego rozpoznania sprawy ustalenia faktyczne/ niekwestionowane przez Sąd Okręgowy w Świdnicy/ prowadzą do wniosku , iż obaj oskarżeni swoim zachowaniem wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 278§1 i art. 278§1 i 5 kk w zw. z art. 11§2 kk albowiem w dniu 14 kwietnia 2013 r. w W.woj. (...)zabrali w celu przywłaszczenia torebkę wraz z zawartością w postaci pieniędzy w kwocie 80 zł, telefonu komórkowego marki N., okularów, kluczy do mieszkania i innych drobnych przedmiotów o łącznej wartości 457 złotych, a nadto kartę płatniczą banku (...) SAwystawioną na nazwisko W.J., działając na szkodę W.J.. Oskarżeni w odniesieniu do opisanego wyżej czynu działali wspólnie i w porozumieniu . W tym miejscu wskazać należy, iż z działaniem wspólnym mamy do czynienia zarówno wtedy, gdy każdy ze współsprawców realizuje część znamion czynu zabronionego, jak i wtedy, gdy współdziałający nie realizuje żadnego znamienia czasownikowego czynu zabronionego, ale wykonane przez niego czynności stanowią istotny wkład we wspólne przedsięwzięcie. (por. postanowienie SN II KK 208/06 Prok. i Pr. 2007/5/2). Do porozumienia między sprawcami może też dojść w każdej formie, nawet w sposób dorozumiany, współdziałający muszą mieć świadomość wspólnego wykonywania czynu zabronionego, a więc przynajmniej wiedzieć o sobie i zdawać sobie sprawę, że podejmowana czynność składa się na realizację wspólnie wykonywanej całości przedsięwzięcia.(por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 23 listopada 2000r. II AKa 169/00, Prok.i Pr. 2001/6/13). Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż zgromadzone w sprawie dowody w sposób jednoznaczny potwierdzają, iż obaj oskarżeni zawarli porozumienie w zakresie dokonania kradzieży torebki wraz z całą jej zawartością na szkodę pokrzywdzonej W.J.tuż przed dokonaniem tego czynu , w trakcie zdarzenia działali wspólnie , w określonym celu , który był objęty zamiarem każdego z oskarżonych . Sąd uznał, iż oskarżony M. S.dopuścił się tego czynu w warunkach powrotu do przestępstwa albowiem został wcześniej skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 1 sierpnia 2008r sygn. akt X K 929/07 za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok powyższy objęty został wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Wrocław – Śródmieście z dnia 9 maja 2008r sygn. akt II K 1414/07, którym wymierzono mu karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą oskarżony odbył w okresie od 12 lipca 2007r do dnia 2 czerwca 2010r.

W odniesieniu do kradzieży popełnionej na szkodę W. J. nie ulega żadnym wątpliwości, iż łączna wartość strat jaką poniosła pokrzywdzona wyniosła 457zł, / torebka o wartości 120 zł., pieniądze w kwocie 80 zł, telefon marki N. o wartości 100 zł, okulary do czytania o wartości 140 zł, klucze do mieszkania , etui do okularów o wartości 10 zł, notes

o wartości 7 zł./ W torebce wskazanej pokrzywdzonej znajdowała się także karta bankomatowa Banku (...) SA. Stąd też przyjęcie wskazanej wyżej kwalifikacji prawnej czynu jest w pełni uzasadnione.

Sąd oddalił wnioszek dowodowy obrońcy oskarżonego M. S. o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości na okoliczność wskazania wartości przedmiotów skradzionych pokrzywdzonej W. J.. W ocenie Sądu wnioszek ten w sposób oczywisty zmierzał do przedłużenia postępowania karnego, albowiem na żadnym etapie postępowania ani w postępowaniu przygotowawczym ani w toku pierwszego rozpoznania sprawy przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu, w apelacjach złożonych przez obu obrońców wartość ruchomości skradzionych pokrzywdzonej W. J. jak również łączna wartość strat przez nią poniesionych przyjęta przez Prokuratora na podstawie zeznań świadka W. J. nie była w żaden sposób kwestionowana. Obrońca oskarżonego M. S. także nie kwestionował wartości szkody a jedynie wskazał, że wobec stanowiska Sądu Okręgowego w Świdnicy zachodzi konieczność rozważenia czy czyn zarzucany temuż oskarżonemu a popełniony na szkodę W. J. nie stanowi wykroczenia. W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd Okręgowy w Świdnicy przy rozpoznaniu zarzutów z apelacji obrońców obu oskarżonych wskazał, iż ustalenia faktyczne w tym także w zakresie ustalenia wysokości szkody w odniesieniu do obu czynów nie budzą jakichkolwiek wątpliwości .

W tym miejscu podnieść należy, iż " momentem decydującym dla określenia wartości mienia nie jest chwila orzekania, a czas popełnienia przestępstwa." / por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 15 września 1994 r. II AKr 277/94 /. Zdaniem Sądu wartość szkody przy przestępstwie kradzieży winna być określona na datę popełnienia czynu w odniesieniu do obowiązującej także w dacie czynu wysokości minimalnego wynagrodzenia. Zgodnie z wprowadzoną z dniem 9.11.2013r ustawą z dnia 27 września 2013r o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw kradzież będzie stanowić wykroczenie, jeżeli wartość cudzej rzeczy ruchomej nie przekracza ¼ minimalnego wynagrodzenia (art. 119§1 kw). Wysokość minimalnego wynagrodzenia podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” w drodze obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów, w terminie do dnia 15 września każdego roku. Minimalnym wynagrodzeniem w 2013r. ustalonym na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę była kwota 1.600 złotych a zatem ¼ minimalnego wynagrodzenia wyniosła 400 zł, co w dacie wejścia w życie wskazanej nowelizacji stanowiło granicę wykroczenia. Gdyby jednak takie stanowisko nie znalazło aprobaty wskazać tylko należy , iż od dnia 1 stycznia 2014r. kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę wynosi 1680 złotych - została ogłoszona w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 września 2013r w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w roku 2014, zaś zgodnie Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2014 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2015 r. od dnia 1 stycznia 2015 r. ustalano minimalne wynagrodzenie za pracę w wysokości 1750 zł. a zatem w roku 2015 kwotą oddzielającą wykroczenie od przestępstwa będzie kwota 437,50 złotych.

Nadto Sąd uznał, iż oskarżony A. B.wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 119§1 kw gdyż w dniu 14 kwietnia 2013r. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torebki wraz z zawartością w postaci pieniędzy i złotego krzyżyka z łańcuszkiem o łącznej wartości 270 zł na szkodę H. Z..

W zakresie tegoż zdarzenia ponownie należy mieć na uwadze ustawę z dnia 27 września 2013r o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw , która zmieniła dotychczasowe uregulowania w zakresie wskazania granicy oddzielającej wykroczenie od przestępstwa. Łączna wartość skradzionych przedmiotów na szkodę H. Z.w dacie czynu nie przekroczyła progu wykroczenia bowiem wyniosła 270 zł. W tym miejscu wskazać należy, iż w torebce pokrzywdzonej H. Z.znajdowała się również karta bankomatowa , wobec czego Sąd przyjął , iż oskarżony A. B.nadto swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 278§5 kk w zw. z art. 278§1 kk albowiem w dniu 14 kwietnia 2013r. w W.dokonał kradzieży karty bankomatowej Banku (...) SAwystawionej na nazwisko

H. Z.działając na jej szkodę . Podkreślić należy, że oskarżony A. B.zabierając torebkę pokrzywdzonej H. Z.swym zamiarem obejmował kradzież wszystkich przedmiotów, które w niej się znajdowały. Zwyczajowo kartę bankomatową przechowuje się w portfelu a ten kobieta ma w torebce. Należy zatem przyjąć, że oskarżony A. B.obejmował swym zamiarem kradzież torebki wraz z całą jej zawartością. Zabór karty bankomatowej, niezależnie od wartości przedmiotu kradzieży, zawsze stanowi występki z art. 278§5 kk (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, z dnia 28 grudnia 2011 r. II AKa 385/11).

Rozważania powyższe także odpowiednio odnoszą się do zachowania oskarżonego M. S., który nakłaniał oskarżonego A. B.do kradzieży torebki na szkodę H. Z.wraz z całą jej zawartością, a nie tylko do kradzieży poszczególnych przedmiotów. Oskarżony M. S.miał również świadomości, że w kobiecej torebce znajduje się karta bankomatowa, bowiem jest to zwyczajowo miejsce jej przechowywania.

W tej sytuacji Sąd uznał, że oskarżony M. S.swoim zachowaniem zrealizował znamiona wykroczenia z art. 12 kw w zw. z art. 119§1 i 2 kw albowiem w dniu 14 kwietnia 2013r. w W.podżegał A. B.do dokonania zaboru w celu przywłaszczenia torebki wraz z zawartością w postaci pieniędzy i złotego krzyżyka z łańcuszkiem o łącznej wartości 270 zł. oraz przestępstwa z art. 18§2 kk w zw. z art. 278§5 kk w zw. z art. 278§1 kk , gdyż w dniu 14 kwietnia 2013r. w W.podżegał A. B.do dokonania kradzieży karty bankomatowej Banku (...) SAwystawionej na nazwisko H. Z.. Opisanego wyżej przestępstwa oskarżony M. S.dopuścił się w warunkach art. 64§1 kk . W odniesieniu do przyjęcia działania w warunkach powrotu do przestępstwa aktualne pozostają wcześniejsze uwagi odnośnie pierwszego z przypisanych temuż oskarżonemu czynów. W związku z tym w przedmiotowej sprawie w odniesieniu do czynu przypisanego obu oskarżonym na szkodę H. Z.ma zastosowanie z art. 10 § 1 kw, zgodnie z którym sprawca jednym czynem jednocześnie wyczerpuje zarazem znamiona wykroczenia i przestępstwa. Sąd w pełni również podziela stanowisko Sądu Najwyższego z dnia 05 grudnia 2000 roku w sprawie o sygn. akt WA 39/00 w którym wskazano , że „żaden z przepisów kodeksu karnego, jak też żaden przepis kodeksu wykroczeń nie zezwala na przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji czynu, który jednocześnie wyczerpuje znamiona przestępstwa i wykroczenia „

W odniesieniu do każdego z czynów należy obu oskarżonym przypisać winę albowiem okoliczności ją wyłączające nie zachodzą.

Na marginesie tylko trzeba zaznaczyć, iż dokonując ustaleń faktycznych oraz prawnokarnej oceny zachowania oskarżonych pod kątem ustawowych znamion przestępstwa Sąd miał także na względzie kierunek apelacji Prokuratora oraz zakres zakazu reformationis in peius. W tej sytuacji Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nie mógł czynić ustaleń na niekorzyść oskarżonych.

Wymierzając obu oskarżonym kary jednostkowe za przypisane im przestępstwa Sąd wziął pod uwagę szereg okoliczności wpływających na ich wymiar . Jako okoliczność obciążającą w odniesieniu do obu oskarżonych co do przestępstwa popełnionego na szkodę W. J. oraz przestępstwa popełnionego na szkodę H. Z. Sąd uznał wysoki stopień społecznej szkodliwości obu czynów, na co wskazuje sposób i okoliczności ich popełnienia. Oskarżeni dopuścili się opisanych czynów w miejscu publicznym, wobec starszych kobiet , działając w celu uzyskania szybkiego, łatwego zysku okazując rażące lekceważenie dla porządku prawnego . Wskazać także należy, iż obaj oskarżeni realizując swoje prawo do obrony próbowali przedstawić w negatywnym świetle funkcjonariuszy Policji, którzy wykonywali wobec nich swoje obowiązki służbowe / wskazywali na zmuszenie ich do przyznania się do zarzucanego mu czynu, stosowania paralizatora/. Powyższe Sąd również potraktował jako okoliczność obciążającą wobec obu oskarżonych.

W odniesieniu do oskarżonego A. B.co do czynu popełnionego na szkodę H. Z.oraz co do oskarżonego M. S.w zakresie czynu popełnionego na szkodę W.J.jako łagodzące Sąd uznał przyznanie się oskarżonych do ich popełnienia. Wymierzając kary Sąd wziął pod uwagę także sposób życia oskarżonych przed popełnieniem przestępstwa, uprzednią karalność za przestępstwa podobne M. S.i popełnienie czynów w warunkach powrotu do przestępstwa potraktował jako okoliczność obciążającą . Sąd co do oskarżonego A. B.uwzględnił, iż przed dniem 14.04.2013r. nie był on karany sądownie . Przy wymiarze kar za przypisane oskarżonym przestępstwa Sąd uwzględnił także cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć oraz potrzeby w zakresie prewencji generalnej. Wymierzając kary łączne

względem obu oskarżonych Sąd zastosował zasadę asperacji z prymatem absorpcji nad kumulacją uznając, iż za powyższym przemawia bliski związek pomiędzy czynami, które zostały popełnione przeciwko tym samym dobrom chronionym prawnie i w tym samym dniu. Sąd wymierzył oskarżonym kary łączne M. S.w wymiarze 9 miesięcy pozbawienia wolności, A. B.w wymiarze 7 miesięcy pozbawienia wolności uznając, iż tak ukształtowane kary łączne zrealizują w optymalnym stopniu cele kary w zakresie prewencji generalnej . W stosunku do oskarżonego M. S.Sądu uznał, iż brak jest przesłanek do zastosowania dobrodziejstwa w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności. Z uwagi na dotychczasowy sposób życia oskarżonego M. S., jego багаż doświadczeń kryminalnych, który wskazuje, że wcześniej stosowane kary nie spełniły oczekiwanego celu Sąd doszedł do przekonania, że tylko kara pozbawienia wolności orzeczona jako bezwzględna, będzie mogła zaspokoić społeczne poczucie sprawiedliwości, osiagając przy tym względy ogólnie i szczególnie prewencyjne. Wcześniejsze skazania niczego nie zmieniły w życiu tegoż oskarżonego, który mimo odbywania kary w warunkach izolacji nie wyciągnął stosownych wniosków na przyszłość. Przypisane oskarżonemu M. S.czyny w powiązaniu z jego dotychczasową postawą życiową, notorycznym naruszaniem porządku prawnego wskazują, iż brak jest podstaw do przyjęcia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

W stosunku zaś do oskarżonego A. B.Sąd uwzględnił jego uprzednią niekaralność przed dniem zdarzenia tj. 14.04.2013r. , odbywanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 6.11.2013r. w wymiarze dwóch lat za dokonanie rozboju na L. N.oraz wydane w dniu 27 sierpnia 2014r. postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy, sygn. akt VKOw 2111/14/wz o warunkowym przedterminowym zwolnieniu z odbycia reszty wskazanej wyżej kary. W ocenie Sądu pobyt oskarżonego A. B.w areszcie a następnie w zakładzie karnym spełnił swoje zadanie. Jak wynika z treści postanowienia Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 27 sierpnia 2014r. proces resocjalizacji A. B.w warunkach więziennych został zakończony. Biorąc pod uwagę powyższe oraz uwzględniając właściwości i warunki osobiste oskarżonego A. B., który po opuszczeniu zakładu karnego podjął zatrudnienie Sąd zastosował wobec tegoż oskarżonego dobrodziejstwo w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności uznając, iż względem tegoż oskarżonego zachodzą przesłanki do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej. Zdaniem Sądu wyznaczony 3 letni okres próby pozwoli ostatecznie zweryfikować postawę tegoż oskarżonego względem przestrzegania porządku prawnego. Wymierzając obu oskarżonym kary za opisane wyżej wykroczenia Sąd kierował się dyrektywami art. 33 kw i w odniesieniu do obu oskarżonych wziął przede wszystkim pod uwagę dość znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonych, jak również motywy jakimi kierowali się oskarżeni, czyli chęcią szybkiego uzyskania korzyści kosztem starszej bezbronnej kobiety traktując powyższe jako okoliczności obciążające . Jako okoliczność łagodzącą po stronie oskarżonego A. B.Sąd uznał przyznanie się do popełnienia czynu. Sąd wymierzył oskarżonemu A. B.za popełnione wykroczenie karę grzywny wysokości 400zł., która uwzględnia jego sytuację materialną . W stosunku do M. S.Sąd nie dopatrył się okoliczności łagodzących. Oskarżony był w przeszłości wielokrotnie karany sądownie , w tym za przestępstwa przeciwko mieniu a dotychczasowy sposób życia oskarżonego M. S.oraz jego aktualna sytuacja procesowa uzasadniają orzeczenie wobec niego kary aresztu wymiarze 10 dni , co uwzględnia stopień winy oraz społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu .

Na podstawie §14 ust. 2 pkt 3, §19 pkt 1, §20 i §2 ust 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz na adw. M. P. i M. K. kwoty po 516.60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu.

Z uwagi na sytuację materialną obu oskarżonych Sąd w oparciu o przepis art. 624 §1 pkp zwolnił ich od ponoszenia kosztów sądowych i nie wymierzył opłat.